

IVN Gulp & Geul verkent een stukje Ourthe nabij Hamoir (zondag 14 mei 2006).

Communiefeesten, moederdag en tal van andere activiteiten boden of dwongen velen tot een andere invulling van deze zondag. Desondanks stond er die zondagochtend om 8.45 uur in Mechelen een enthousiaste groep gereed om de regio Sy en Hamoir nader te verkennen. Na enkele minuten wachten startten de auto's om een fors uur later te arriveren langs de Ourthe in Hamoir. Een beetje grijze lucht en ca. 12 graden dus prima wandelweer. Vooral het eerste stuk zorgde voor zweet en oververhitte lijven waardoor heel veel kledij spoedig in rugzakken verdween en die dag niet meer gezien of gebruikt werd.

Het stroomgebied van deze fraaie rivier beslaat een zeer groot deel van de Ardennen. We bespreken het middenstuk van dat stroomgebied van de Ourthe. Op zijn weg naar het noorden ontvangt de Ourthe vele bergbeken en rivieren met exotische namen, bijvoorbeeld de Wamme en de Aisne. De naam Ourthe vind zijn oorsprong in het Keltische woord

'urd', wat 'stenige rivier' of 'snelle stroom' betekent. Het dal is nog nauwelijks ontsloten en grote delen zijn alleen te voet of per kajak bereikbaar. Toch wordt de Ourthe niet alleen gekenmerkt door machtige rotsen en woeste beken, ook lieflijke bos- en weidelandschappen bepalen het aanzien van het gebied. De rivier ontstaat door het samenvloeien van twee beken met vrij smalle, diepe, en vooral geïsoleerd gelegen dalen. De Ourthe-Orientale, de oostelijke bovenloop ontspringt vlak bij de Luxemburgse grens. Helemaal in het zuiden, ligt ten westen van Bastogne de bron van de westelijke tak. In het stuwmeer van Nisramont komen de twee beekjes samen en vanaf deze plek is er sprake van de naam Ourthe.

In zijn benedenloop stroomt de Ourthe door beslist verrassend en soms spectaculair door een bekoorlijke en afwisselend landschap met fraaie oevers van bossen of weilanden. Even verder duiken weer steile rotswanden op, zoals bij Sy, een bekend gebied voor sportievelingen welke abseilen of klimmen bijzonder waarderen. De rivier mondt uit in de Amel ofwel de Amblève die zich in Luik samenvoegt met de Maas.

In Hamoir parkeren we onder statige en uitbundig bloeiende paardenkastanjes (*Aesculus hippocastanum*) en even later steken we de Ourthe over. Een weggetje (Rue de Lassus) verder en we kiezen voor een licht klimmend paadje naar rechts dat behoorlijk pittig en lang bleek. Het bord geeft aan dat we een toevluchtsoord voor plant en dier betreden. Gelukkig is er boven een plek om even te rusten, te kijken en bij te tanken (uit eigen rugzak) zodat alle truien en dikke jassen meteen kunnen worden opgeborgen. We genieten niet alleen van het frisse voorjaarsgroen in allerlei variaties, ook de vogels laten duidelijk merken dat ook voor hun een nieuw seizoen begonnen is. In een weiland verderop

herkennen we de wroetsporen van de dragers van de befaamde Ardense hammen. Heel veel verder kozen we voor een veilige aftakking van het pad omdat de das en de afgrond het oorspronkelijke tracé bijna onbegaanbaar en dus gevaarlijk hebben gemaakt.

De rest van de route is een makkie in een gebied in voorjaarsferen voor geofevende lopers. Het klimt en daalt een beetje maar zonder echt noemenswaardige of opvallende stukken.

Afwisselend loopt u over een enkel teerweggetje maar meestal over halfverharde wegen en bospaadjes. Soms is de ondergrond hard, dan weer zacht, soms nat en dan weer droog. Vele stenen en wortels zullen u dwingen om uw ogen te gebruiken voor uw volgende stap. U zult een paar klimmetjes en glibberige dalingen tegenkomen. Soms komen de paadjes gevaarlijk dicht in de buurt van diepe afgronden, die door de soms dichte begroeiing niet altijd even goed te zien zijn. Let daar dus op, zeker met kinderen.

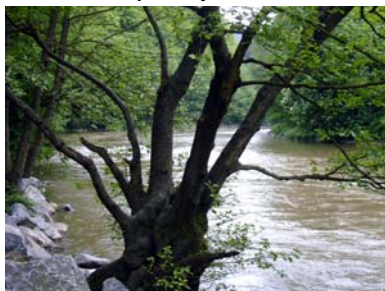

Het frisse groen of de uitbundige voorjaarsbloeit zorgt voor veel positieve indrukken en opmerkingen. De route loopt via bossen en weilanden en tenslotte in het dal langs de Ourthe. Als plantjesliefhebber geniet ik van de eerste plukjes Daslook maar later kreeg ik hele velden en hellingen van deze witboeiende plant voor mijn ogen. Ditzelfde gold voor een uitgebreid assortiment aan varens, vooral in de bijzonder steile hellingen. De gele dovenetel evenals de sleutelbloem (primula) volgen ons bijna de hele route. Een prachtig groepje orchideeën en even verder een bijzonder plantje kon ik niet ongestoord laten passeren en heb deze op de foto gezet. Het plantje van ca. 80 cm. goog leek mij een forse campanula-soort, mogelijke een witte rapunzel. Een heel stuk verder vonden we nog tientallen soortgenoten maar deze hadden het een stuk moeilijker (30 tot 40 cm.) Onderzoek thuis bevestigde mijn vermoedens maar 80 cm. !!! Blijkbaar een uniek plekje.

Een markante en zeer lange laan van paardenkanstanjes laat ons zoeken naar een kasteel of buitenverblijf maar helaas vinden we geen enkele aanwijzing van enige vorm van bebouwing of reden waarom deze allee ooit werd aangeplant. Is dit typisch iets van onze gewaardeerde zuiderburen? We kennen immers ook bruggen zonder wegen, enz. Zelfs onze gedetailleerde kaarten geven geen uitsluitsel. Een heel stuk verder plagen we onze hersens bij het toch wel mysterieuze kruis van Edelaeu, priester van Xhignesse uit 1778 (Croix de Curé) met een voor ons vreemd symbool op het kruis.

Heel veel paadjes en weilanden verder is er de mogelijkheid om het cappuccinogehalte aan

te vullen op een plek welke vlak langs de Ourthe ligt en het vooral moet hebben van het verhuren van kajaks, roeiboten, het bouwen van vlots en andere sportieve bezigheden. Na deze sanitaire stop belanden we spoedig weer op een van de talrijke paden langs de Ourthe met tal van steile, tientallen metershoge rotswanden. Tal van kampeermogelijkheden trekken onze aandacht evenals de min of meer simpele buitenverblijven (houtskeletbouw, enz) en de grootte van de percelen langs de rivier. Even een rondje lopen rond deze

bebouwing en ook langs een stukje Ourthe zorgen naast enkele kajakken ook voor een tweetal gele kwikstaarten.

Vlak bij een rots met tal van klimmogelijkheden plunderen we onze rugzakken . De Ourthe blijft een hele poos onze buur. Veel rotsen, water en paden verder belanden we op een lange maar nauwelijks gebruikte asfaltweg welke ons spoedig weer in Hamoir doet belanden. Nog steeds een aangename temperatuur en geen enkel spatje vandaag. Af en toe een beetje grijs en dat was het.

Ca. 14.45 uur zitten we in de auto en een van onze deelnemers met partner (in t-shirt) wordt thuis afgezet vanwege de zeldzame regenbui in Mechelen. Gelukkig was het vrij snel weer droog en mijn voeten moeten nog ca.16 km verwerken welke vandaag reuze bleken mee te vallen. Toch stop ik ze voor 22.00 uur onder de lakens.

